

tegenswoordig zyn! Was hy 'er geweest... hoe meenig Edelman, van het huis des Konings, die nu nog de gaanderen van Versailles, met eene wolk van Ambergrys, en welriekende wateren parfumeerd, zoude in zulk een geval, al van overlang, in dien staat geweest zyn, waarin Lazarus was, toen Martha van hem zeide: «Hy riekt reets».

«De prins zelf had een geheel anderen geur: zooveel schilletjes en granaat-appelen van welluidende en welriekende deugden hingen er aan zijnen vorstelijken mantel, dat wij de woorden, met welke eens Antiochus Epifanes begroet wierde, wel gebruiken mogen: Gelukkig zijt gij, o Vorst, dat gij zoo *wel* riekt!»

«Geheel Europa was 'er over (zijn dood) aangedaan. De lucht, geperst door het sterk uitschieten van zoveel *Achs! Helaas!* en *o Myns!* sloeg geheele brokken van Albions krytbergen af. De Weixel vlood en keerde achterwaarts. De Rynnimf scheurde haaren krans van waterlis en de beurtgezangen hielden in de wyngaarden van Bourgogne op».

Zijne Oranjegezindheid bracht hem zoo ver, dat hij bij de «Rotterdamsche Vrolijkheid» — het straatgetier op Prinsendag, 8 Maart van 1783 — toen het gepeupel vernielde en stal en dwong om oranje te dragen, met een neef, die proponent was, in de achterbuurten rondwandelde en geld uitdeelde, een handelwijze, die hem te Utrecht bijna het leven gekost had (1).

In een der schotschriften heet hij «een professor, die geen lessen geeft» (2).

---

(1) Van Vloten, p. 411.

(2) In een zeldzaam boekje, getiteld: «Kirchen- und Ketzer-Almanach aufs Jahr 1781,» gedrukt te «Häresiopel, im Verlag der Ekklesia pressa», p. 82, leest men zelfs omtrent Hofstede: «Und